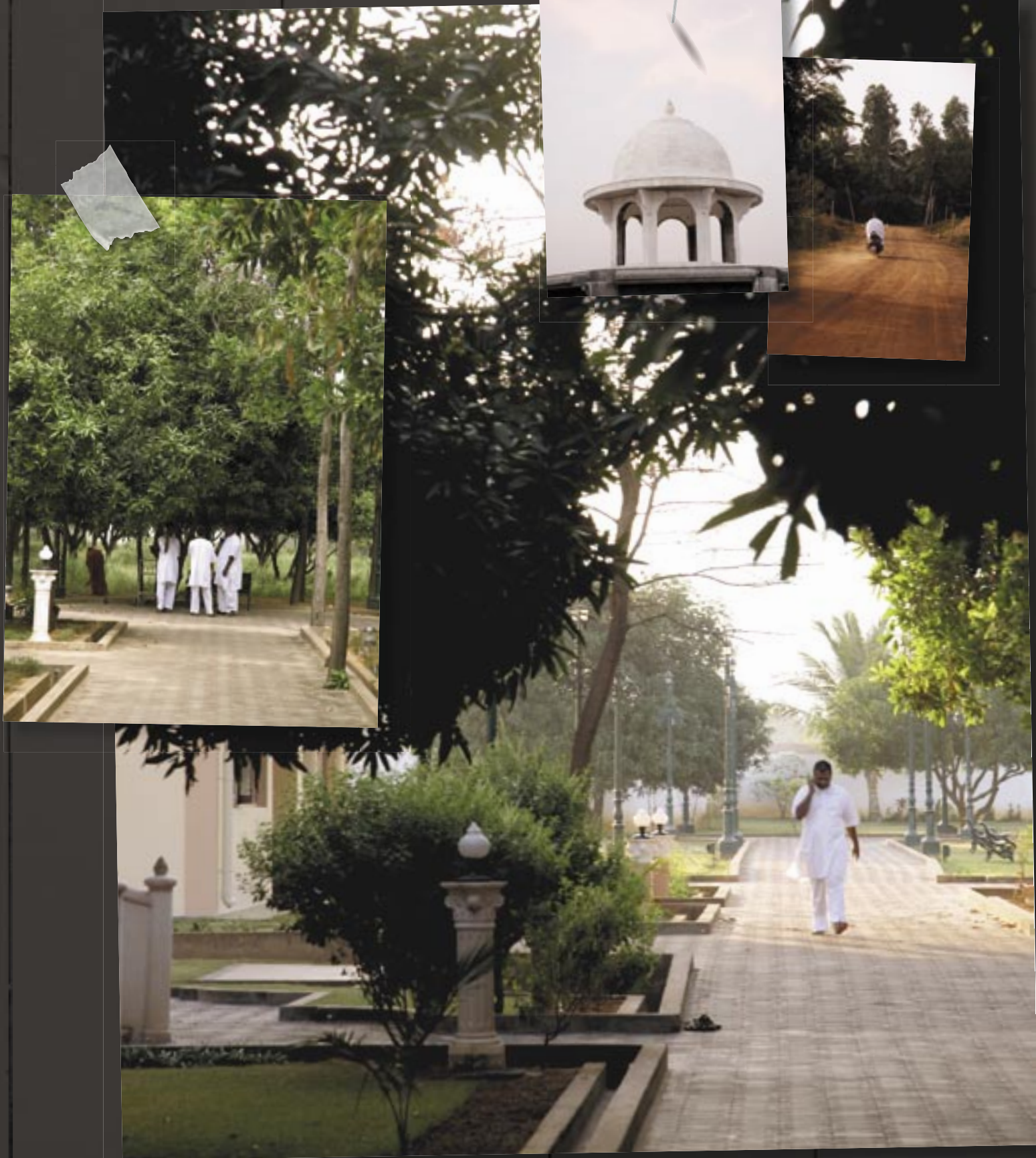

Oneness University
Oase
voor de geest

Campus 3 De Oneness University heeft verschillende locaties. De tempel (in aanbouw) met de bijbehorende flatgebouwen, ook wel Golden City 1 en 2 genoemd. Bovenstaande foto's zijn gemaakt op campus 3, een locatie voor mensen die de boodschap van Bhagavan aan grotere groepen kunnen doorgeven, dus bestemd voor leiders, sprekers, artsen, therapeuten, journalisten - geksterend de VIP-locatie genoemd. De leraren, *dasa's*, zijn altijd in het wit gekleed en - in tegenstelling tot wat je misschien verwacht - druk druk aan het bellen en overleggen met de *dasa's* van de andere locaties.

In het zuiden van India staat een bijzondere universiteit. Er wordt geen college gegeven, geen leerstof aangeboden om in je hoofd te stampen, geen boeken die je moet lezen, geen rapporten om door te nemen. Op de 'Oneness University' word je geschoold in het ervaren van eenheid. Studenten komen er voor inzicht en voor het ontvangen van *divine blessings* met een staat van verlichting in het vooruitzicht. Inez van Oord ging voor zeven dagen terug naar school. En wilde dit keer wel blijven.

Er is een nieuwe vorm van spiritualiteit aan het groeien. Of eigenlijk een vorm die al zo oud is als de weg naar Atlantis of Rome. Het draait allemaal om het woordje *grace*, een woord dat we moeten vertalen als 'genade', maar dat klinkt mij zo gereformeerd in de oren. Ik houd het op het mooiere, zachtere *grace* - iets waar we alleen maar om hoeven te vragen. Het is een vorm van hulp waar we niets over te zeggen hebben, sterker nog, je moet je zelf als het ware uitschakelen om er ruimte voor te maken.

Steeds meer mensen willen dit leren begrijpen. De kabbala doceert het, de film 'The Secret' vertelt erover en er is een universiteit waar je dit kunt leren, opgericht door het echtpaar Sri Bhagavan en Sri Amma. Twee mensen die *avatars* worden genoemd, menselijke vertegenwoordigingen van iets hogers, een *Supreme Being*, wat eigenlijk zoveel betekent als God. Duizenden mensen, uit alle delen van de wereld, bezoeken deze universiteit om die energie op te vangen en in eigen land weer door te geven. Want dat is de missie van Sri Amma Bhagavan; via energie het bewustzijn van de mensen veranderen waardoor er een einde komt aan alle tweespalt - zowel in de geest als in de wereld. Een hemel op aarde creëren, door simpelweg het hart te openen. *Make the heart flower and we have heaven here!*

Terug naar het goddelijk design
Tien jaar geleden besloten Sri Bhagavan en zijn vrouw Sri Amma deze Oneness University op te richten. Bhagavan wist als kind al dat hij 'anders' was dan andere kinderen en zich ooit zou gaan inzetten voor het geluk van de mensheid. Later, als hoofd van een school, ontdekte hij dat een aantal van zijn leerlingen de kos-

Inez van Oord tijdens een van de lessen aan de Oneness University: luisteren naar het geluid van een bergbeekje.

mische helende energie die hij hen gaf op hun beurt aan andere kinderen kon doorgeven via de handen. Sommigen kinderen bereikten op deze manier al een vorm van verlichting. Zo ontstond het idee om deze universiteit op te richten waar mensen konden worden opgeleid om de energie van Bhagavan door te geven. Na een opleiding van 21 dagen moeten deelnemers in staat zijn om ook zelf deze *oneness blessings* - voorheen *deeksha's* genoemd - door te geven. Volgens Bhagavan is het een neurologisch principe; via de blessings kunnen we bevrijd raken van ons lijden, onze hersenen terugbrengen in de originele, ongerepte staat. Terug naar het goddelijke design, bevrijd van

de ondermijnende werking van de geest, weer mens zijn zoals de mens bedoeld is. Als je zoiets leest, dan pak je toch je koffer?

Voelbare kosmische energie

Het is warm, donker, geen idee hoe lang het nog rijden is naar de Oneness University. We zijn nu al anderhalf uur onderweg vanaf Chennai, de stad in het zuiden die we vroeger Madras noemden. De wegen worden smaller, stoffiger. India komt met vleugjes via het open raam naar binnen - een geurenmix van afval, wierook en kruiden; best lekker.

Deze universiteit ligt niet traditioneel in een grote stad, maar afgelegen, aan de voet van het gebergte. Bergen hebben altijd een aantrekkingskracht gehad op wijze meesters. Het zijn plekken waar stilte wordt ervaren om zo open te staan voor nieuwe inzichten, of open te gaan voor boodschappen van boven...

Sri Bhagavan heeft de locatie van de campusen met zorg uitgekozen. Het zijn plekken waar de kosmische energieën gemakkelijk voelbaar zijn, tenminste, dat zijn de verhalen en we zijn onderweg naar een ontmoeting met deze avatar. Alhoewel.. niets is zeker, het wordt in elk geval een ontmoeting met zijn discipelen, zijn *dasa's*, waarvan we een week lang les gaan krijgen. Na meer dan 24 uur reizen gaat de poort open: we zijn er. Ik verlang naar een bed. De Oneness University telt verschillende campusen. Ze liggen niet ver van elkaar en hebben allemaal een andere sfeer. Voor westerlingen zijn er twee verschillende locaties; één waar een paar honderd mensen kunnen worden geherbergd en een locatie geschikt voor ongeveer veertig mensen. Intiemer, groener, stiller; ze noemen het de VIP-plek en ik had nooit gedacht dat een spiritueel centrum een onder-

Deze foto's zijn gemaakt op locatie 4; de campus voor Indiërs. Hier wordt geen Engels gesproken, in de meditatie ruimte geen stoelen, geen kussentjes...

Innerlijke massage Elke dag begint om zeven uur 's ochtends in de meditatie ruimte, een grote tent in het hart van de campus. Alle cursisten wandelen binnen met kussentjes, omslagdoeken, gezichten nog slaperig. Een grote foto van Bhagavan en zijn vrouw Amma staat vooraan. Een kaarsje erbij. Sommigen knielen, sommigen raken de foto met twee handen aan, alsof ze energie aftappen van de foto. Daarna sprenkelen ze die energie, alsof het water is, over hun hoofd of 'wassen' hun gezicht ermee.

Stomverbaasd kijk ik toe. Van Indiërs kan ik zoiets hebben, bij westerlingen ziet het er beetje vreemd uit. 'Alweer een oordeel', realiseer ik me en een tekst van Bhagavan schiet me te binnen: 'De geest is de plek van het intellect, van het dualisme, van goed en kwaad, lelijk en mooi, de plek van oordelen. Het hart is de plek van de ware intelligentie, de plek waar je eenheid ervaart'.

Fire, Fire! Opeens sensatie op de rustige campus. De meditatietent staat in brand en de vlammen kruipen onder het zeil door. Mensen rennen naar de ingang en willen stoelen, matten en meditatiekussens redden. Maar het vuur gaat zo verschrikkelijk hard, er is geen redden aan.

Binnen vijf minuten is het tentzeil verdwenen en staat er alleen nog een zwartgeblakerd framework. Het rookt en het stinkt, de gesmolten geluidsapparatuur knettert. Alsof het een doodnormale zaak is loopt een van de leraren naar het midden van de ruimte, pakt de grote foto van Bhagavan en Amma en loopt ermee weg. En iedereen roept *'it is a miracle!'* Want de foto is intact gebleven, heeft de vuurzee overeefd. Geen blaasje, geen gesmolten lijst, niks. De leraren zijn niet verbaasd. 'Wij hebben dit vaker meegemaakt, wij kennen de krachten van Bhagavan.'

scheid zou maken, maar daar werd ik in elk geval wakker, enigszins geradbraakt door de dunne matras. Totaal onwetend over het programma, of ik ergens werd verwacht of niet, of er al een les aan de gang was ergens... Door mijn raam zie ik buiten in het wit geklede cursisten staan. Ze staan te wachten op iets, hangen een beetje op de stoep, zitten op bankjes. Opeens staat iedereen op, de handen gaan tegen elkaar aan, *namaste*, voor de borst of boven op het hoofd... De grote leraar Bhagavan komt thuis. Door de geblindeerde autoruiten is niets te zien en als hij de auto uitstapt en enkele meters verderop zijn huis binnengaat belemmeren zijn discipelen het zicht. De rust is weergekeerd. De witte mensen verspreiden zich over het terrein. Ik kijk ernaar en voel weerstand.

'You rest, Inez'

Mijn leraar heet Pragyand, hij is een van de trouwste *dasa's* van Bhagavan. Als jongetje door Bhagavan ontdekt en opgeleid en nog steeds in trouwe dienst. Hij is een aardige, meelevende en begrijpende man, zegt geen woord te veel. In het grote complex, een half uur verderop, kun je de hele dag het aangeboden programma volgen - hier ligt dat anders. De aanpak is heel individueel en de leraar kijkt waar de cursist behoefte aan heeft. Dat betekent op deze universiteit niet dat het om je eigen wensen gaat,

nee, het gaat erom wat voor jou goed is om te ervaren. En dat is echt iets anders. Dus na een paar uur wachten, buiten op het bankje onder de boom, vind ik het wel tijd worden om mijn leraar te vragen wat het plan is. En wanneer het interview gepland staat. *"You rest Inez, you are tired"*. En weg is-ie weer. Hij heeft natuurlijk gelijk. Ik ben moe van de reis en Pragyand weet na al die jaren ervaring wat de energie van Bhagavan, de energie daar in het centrum, met mensen doet. Je voelt een soort tinteling, alsof de lucht in lentesfeer is, vol maar niet zwaar, hoe leg je dat uit... de lucht voelt energiek, aanwezig en dat is voor een onervaren westerling even wennen. Eigenlijk zou je daar alleen maar gewoon onder die boom op dat bankje moeten zitten, genieten van zo'n nieuwe ervaring. Maar nee, ik ben (een klein beetje) ongeduldig en wil weten waar ik aan toe ben, waar mijn leraar blijft, wanneer het programma begint. En moe. Ik worstel met mijn weerstand en ongeduld. Zou de les dan toch al zijn begonnen?

De eerste blessing

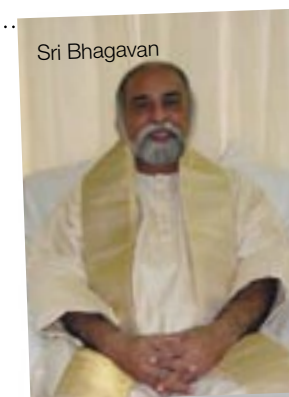
Na het ontbijt - rijst met een vegetarisch prutje en fruit - besluit ik me niet langer op te winden over het wachten. Wachten als werkwoord dank ik af. Dat is blijkbaar mijn les hier. Ik wacht niet langer, ik bedel niet langer om een programma. Ik kijk niet eens naar de leraar als ik hem verder-

op zie lopen, geen vragende ogen. Ik zit daar gewoon onder de boom. Het werkt: *"Inez, are you ready for your first lesson and blessing?"* Ik mag mee naar een kamer waar een altaartje staat met foto's van Bhagavan en Amma. Pragyand gaat tegenover me zitten. "Je wilt weten waar je aan toe bent, maar als de geest nog druk is, kun je niet zien waar je aan toe bent." En je weet dat hij gelijk heeft. Eindelijk wordt me uitgelegd wat de bedoeling is. Elke dag krijgen we een les van Bhagavan via dvd en een deeksha of blessing, dat is een overdracht van energie. Bhagavan heeft zijn goddelijke krachten op zijn leraren overgedragen en zij geven op hun beurt de energie aan ons door. Omdat wij in het Westen zo ver afstaan van het oorspronkelijke goddelijke ontwerp, en onze geest het voor het zeggen heeft, is dat 'resetten' voor de leraren een langere weg dan als ze bijvoorbeeld met Indiërs werken. Eén blessing kan dan al genoeg zijn om iemand in die staat van geluk te krijgen. Maar wij westerlingen zijn er in dat opzicht het slechtst aan toe. Pragyand legt uit: "De doelstelling van de universiteit is om iedereen in die staat van geluk te krijgen. Wij proberen geen geloof te verkopen, maar een ervaring. De ervaring dat je bevrijd bent van lijden en dat wil zeggen: bevrijd van conflicten, innerlijke conflicten die zich herhalen en herhalen. In persoonlijke le-

Overdracht van

energie Volgens Bhagavan hebben wij *an ancient mind*. 'Is er iets veranderd in de afgelopen eeuwen? We hebben nog steeds oorlogen, nog steeds verdriet, nog steeds armoede. De wereld ziet er

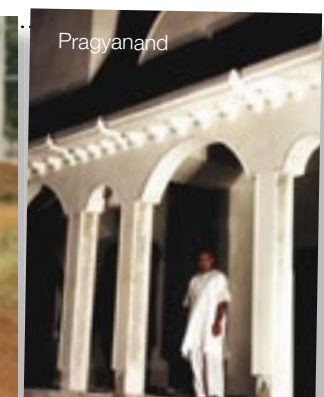
anders uit, maar de manier van denken is niet veranderd. De wereld van dualiteit zetelt in de pariëtale kwab, de hersenen aan de achterkant van ons hoofd. Een verandering in bewustzijn krijg je door een *shift in the mind*, een overgang van de oude hersenen, achterin, naar de 'nieuwe hersenen' die voorin zitten. Als de frontale kwab in de hersenen wordt geactiveerd kom je in een hogere staat van bewustzijn. Een manier om dit tot stand te laten komen is onder meer via meditatie of de deeksha of blessing, de overdracht van energie. Bhagavan geeft zijn power door aan zijn voornaamste leerling Sri Anandagiri die het weer doorgeeft aan de leraren van de universiteit. Vervolgens kunnen de cursisten de blessings doorgeven in eigen land tijdens deeksha-avonden.

Sri Bhagavan

Sri Anandagiri

Pragyand

Susan ontvangt een blessing van een leerling

Powerhouse Een van de grootste projecten van Bhagavan en Amma is de bouw van deze indrukwekkende Oneness Temple. Er was geen enkele vorm van bedrijvigheid, geen bouwvakker te zien toen wij de tempel bezochten, maar ons werd beloofd dat het gebouw over twee jaar klaar zou zijn: 'Als de tijd rijp is'.

Hoe dan ook; het idee is ongelooflijk. In het ontwerp zitten elementen, symbolen van alle wereldreligies verwerkt, en op het dak zijn heel duidelijk de vormen van Maya en Egyptische tempels te herkennen. Het plan is om achtduizend verlichte zielen uit alle werelddelen in deze ruimte te laten mediteren. Op die manier ontstaat een soort uitbarsting van energie die, volgens Bhagavan, een groot effect heeft op het morfogenetische veld dat ons omringt waardoor de gehele mensheid dichterbij verlichting zal komen. Bovendien verspreiden jaarlijks duizenden mensen, cursisten van de universiteit, de krachtige energie van Bhagavan via de deeksha's of blessings over de wereld. Bhagavan verwacht dat er een deur open zal gaan naar een nieuwe wereld als 64.000 mensen een nieuw bewustzijn hebben bereikt en dat zorgt weer voor een opening waardoor de gehele mensheid via het veld in een paar maanden tijd verlichting zal bereiken. Dan ziet de wereld er volgens Bhagavan compleet anders uit. Alle aanhangers van alle religies zullen elkaar begrijpen omdat het nieuwe bewustzijn het goddelijke bewustzijn is.

*Er is pas sprake van Eenheid
als het idee van 'anderen' verdwenen is.
We zijn nooit één met anderen.
We zijn alleen maar één als we zien
dat er geen ander is.*

Het leven buiten de poorten van de Campus

vens, op wereldschaal. Niets verandert als ons bewustzijn niet verandert. En dat is wat Bhagavan wil bereiken; een *mindshift* waardoor mensen volwaardig mens zijn, bevrijd raken van het goed-en-kwaad-denken, en het moment kunnen ervaren zoals het is. Dus zonder interpretaties, zonder tussenkomst van onze gedachten en oordelen. En als dat bewustzijn is bereikt, dan ervaar je een eenheid, dat opent het hart en voel je je verbonden met alles. Dan ervaar je *oneness*." Vervolgens legt hij zijn handen op mijn hoofd. Er vloeit een warmte in elke porie, als een telefoon aan een adaptor, maar dit gaat sneller, zo voelt het. En ik vraag nog vlug wanneer het interview met Bhagavan gepland staat, maar het antwoord ken ik inmiddels: "you rest, we talk about that later". Na drie uur slapen word ik totaal high wakker. Ik voel me licht, opgelucht en lacherig. Ik zit daar op een bank onder de boom compleet gelukkig te zijn, zonder wensen, invulling van tijd. Een glimp van verlichting? Het duurt een paar uur. Daarna volgt dagenlang hoofdpijn. Het hoort erbij, zegt mijn leraar. "Zie de blessings als een hersenoperatie." Maar mijn medecuristen zijn er al wat langer en glimlachen. Zij weten waar de hoofdpijn vandaan komt: geen koffie, geen thee, geen chocola, geen wijn of witte martini, geen whisky's avonds en geen sigaretten... Er is alleen maar water. Het lichaam lijdt en *the mind* mompelt de hele dag door. De zeurpiet.

Les 1: Duizend persoonlijkheden

De dvd-les van Bhagavan legt uit hoe dat werkt. Hij zegt: 'Self is a concept'. Er bestaat niet zoiets als één persoon, er zijn vele persoonlijkheden. De agressieve, de lieve, de onschuldige, de beledigde, de jaloezse, de onzekere, de sterke. Elke minuut is anders. En als je dat begrijpt dan realiseer je je dat er niet zoiets kan zijn als één persoon. Dat is de grote vergissing in de psychologie.' En hij vertelt het verhaal van een leerling die boos werd omdat Bhagavan niet kon zorgen voor zijn verlichting. 'Wie moet ik verlichten?' had Bhagavan gevraagd. 'Wie van de duizend persoonlijkheden?'

Als je dit helder krijgt, is het zoeken verdwenen. Denk aan een huis, gebouwd van stenen. Als er geen stenen zijn is er geen huis. Of denk aan het woord rivier. Zonder water is er geen rivier.

Zo is het met onze persoonlijkheden. Als alle persoonlijkheden zijn opgelost, dus de jaloezse persoon, de oordelende persoon, de angstige persoon, vul zelf maar in, dan realiseer je dat er geen persoon meer is. Dan maak je ruimte voor *grace* en ervaar je de Eenheid. Dan begrijp je dat er geen persoon en dus ook geen ander is, dan is alles één.

Weer buiten onder de boom voel ik zo duidelijk de poppenkast van al die persoonlijkheden. Ze poppen op als Jan Klaassen en Katrijn maar ze heten anders. Het idee werkt wel. Je kunt opeens heel gemakkelijk kijken naar zo'n pop-up persoonlijkheid. Ik had er eentje die echt elke acht minuten voorbij kwam; het was de persoonlijkheid van gewoonte, verslaving. Veeleisend dingetje, had zin in iets zoets, iets lekkers. En dan nu een cappuccino! Ik hoefde alleen maar rustig te zeggen: ga toch lekker liggen, gek. En dan was het poppenkastpopje weer stil. Uiteindelijk krijg je zo'n dwingend persoonlijkheidje wel rustig. *But not yet*.

Les 2: 'Als de relatie met je ouders niet op orde is, is je leven niet op orde.'

Pragyanand, wanneer heeft Bhagavan tijd voor een interview?

"Morgen zijn er goede mogelijkheden, maar vandaag wil ik dat jullie eerst goed nadenken over je ouders. Ga rustig zitten, doe je ogen dicht en vraag om antwoorden, situaties, beelden. Ze komen vanzelf, alles wordt duidelijk als je er maar om vraagt. Sta open voor *grace*. Laat *grace* het werk doen.

We beginnen bij het begin. Je moet je relaties op orde hebben. Begin waar jij bent begonnen, bij je wortels - en dat zijn ouders. Als je een probleem hebt met je moeder, dan heeft dat effect op al je relaties en zul je geregeld problemen hebben in de omgang met anderen. Je kampt met nodeloze obstakels.

Heb je een probleem met je vader, dan werkt dat door in de relatie met je broer, je collega's. Mensen die problemen met hun vader niet oplossen, hebben vaak financiële problemen. Werk aan de relatie met je ouders - niet de ouder als persoon, maar aan jouw ervaring met die persoon. Als je kunt dealen met je ouders, kun je dealen met iedereen!"

"Wij geven de sleutel tot geluk iets te gemakkelijk weg aan een ander. 'Als mijn vader toen niet zo was geweest, dan...!' Geef alsjeblieft die sleutel terug aan jezelf.

Het leven is een spelletje cricket. Je moet de bal slaan, anders verlies je de wedstrijd. Dus wat doe je? Blijf je hangen in je pijn, die zou zijn veroorzaakt door een vader of moeder? Doe je iets of niets? Je kunt niet weglopen voor de pijn want die pijn zit in je, die wandelt altijd met je mee. Geef de schuld aan God en zeg huilend: 'Niemand ziet mijn pijn, niemand wacht op me, ik word genegeerd...' en er verandert niets.

Dus moet je in contact komen met die emoties. Duw ze niet weg, negeer ze niet, want ze blijven bij je. Het enige wat werkt is ze te koesteren. Kijk naar een bepaalde emotie en verpak die als een baby. Houd die baby in je armen en vertroetel 'm. Je zult zien: na enige tijd verandert de pijn, de wrok of wat dan ook, in vergeving. En dan volgt vreugde." En vervolgens geeft Pragyand ons een deeksha. Ik waggel weer naar mijn kamer en val, met gelukkige jeugdherinneringen in mijn hoofd, in slaap.

Te snel

Het gaat te snel. Cursisten die voor de eerste keer de Oneness University bezoeken, krijgen een programma van 21 dagen. Een vervolgcursus - een *deepening* - duurt 10 dagen. Mijn

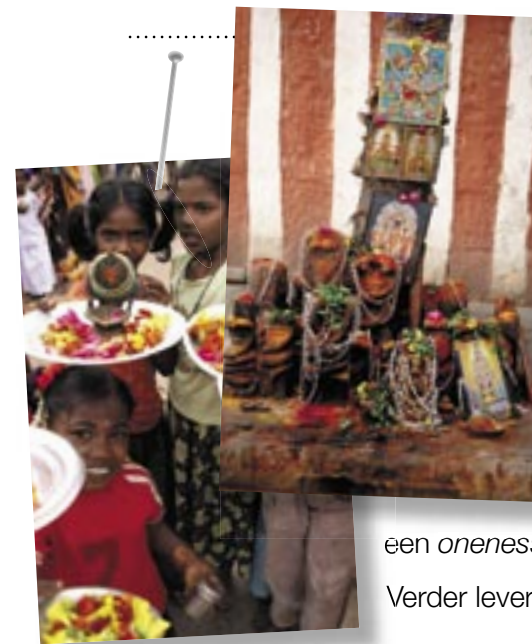
leraar kijkt me die ochtend vragend aan: "kun je langer blijven dan zeven dagen?" In Nederland vond ik het al een aardige tijd voor één verhaal, maar het gaat mijn leraar helemaal niet om het verhaal, het gaat hem om mij. Hij wil mij in die gelukzalige staat van bewustzijn krijgen. Als we dit hadden afgemaakt Inez, dan ervaar je elke dag, elk moment als een bron van *happiness*. En ik stribbel nog tegen en zeg dat dat allang het geval is, maar Pragyand zit duidelijk op een andere golflengte. Bhaghavan en zijn discipelen hebben een missie; de wereld verbeteren door zo snel mogelijk zo veel mogelijk mensen in een ander bewustzijn te krijgen. Ik - en samen met mij duizenden anderen - zijn onderdeel van die missie. Ervaren, ervaren, dat is de bedoeling. En mentale spelletjes, interviews, vragen stellen... dat is duidelijk *the business of the mind*. Daar doet Bhagavan niet meer aan mee.

De ultieme oneness-boodschap

En zo eindigt het avontuur; ik heb de grote meester niet mogen ontmoeten, ondanks mijn vragen. Ik heb gevisualiseerd dat ik met hem aan tafel zat, mijn verzoek in de kosmos gegooid, om *grace* verzocht, ik heb het verzoek

losgelaten en gedacht dat het dan wel vanzelf zou komen. Maar het kwam niet. In de auto op weg naar het vliegveld gaat de mobiel. Het is Pragyand: of we nog een interessante tempel willen bekijken, we komen er bijna langs. En in een flits denkt mijn romantische ziel dat Bhagavan waarschijnlijk in die tempel zal zitten. Dus we rijden ernaartoe en zien prachtig geklede Indiërs offeren en rituelen uitvoeren voor Krishna, Vishnoe en andere goden. Het kwartje valt. Er zijn bovenmenselijke krachten, energieën en ieder bedenkt daar zijn eigen geloof bij. We hebben een vorm nodig, elke cultuur, elk land een andere. De een buigt voor Krishna, een ander, op een andere locatie, buigt voor Bhagavan, voor Boeddha, voor Jezus, voor Mohammed. Het is een vorm om uitdrukking te geven aan iets wat groter is dan jezelf. Hobbelen over de wegen richting Chennai kan ik er alleen maar om glimlachen, om die ultieme oneness-boodschap. Niet ontvangen via een interview, maar ervaren. Op de valreep.

TEKST INEZ VAN OORD FOTOGRAFIE MIRJAM BLEEKER

Oneness Conferentie met Sri Anandagiri in Nederland

Anandagiri is een van de voornaamste leraren aan de Oneness University in Golden City, India. Net als bij Bhagavan is zijn aanwezigheid in de grote congreszaal voelbaar, je hart gaat er een beetje van tintelen. Sri Anandagiri heeft ontmoetingen met vele bekende mensen over de hele wereld, zoals met Bill Clinton, Ervin Laszlo, Anthony Robbins, wetenschappers, politici, mensen uit alle richtingen, religies, culturen... Wie ook een glimp van hem wil opvangen kan alvast noteren dat hij van 10 tot en met 14 oktober naar Nederland komt. Kijk op www.onenessawakening.nl voor informatie. Wie nu een *oneness blessing* wil ervaren kan op bovengenoemde site ook adressen in Nederland vinden. Verder levert het woord *deeksha* op internet veel interessante sites op. Ook informatief is de site www.onenessuniversity.org met videobeelden van Bhagavan, veel informatie over zijn wijsheid en

een internationale agenda van oneness-bijeenkomsten. Ook leest u op deze site over het '100 dorpen project', een plan om honderd dorpen in de omgeving van de universiteit te steunen op het gebied van gezondheid en scholing. Bovendien worden in de dorpen blessings gegeven waardoor een groot gebied ontstaat met een zogenoemd hoger bewustzijn, waardoor ook in de omliggende dorpen *happiness* wordt ervaren.